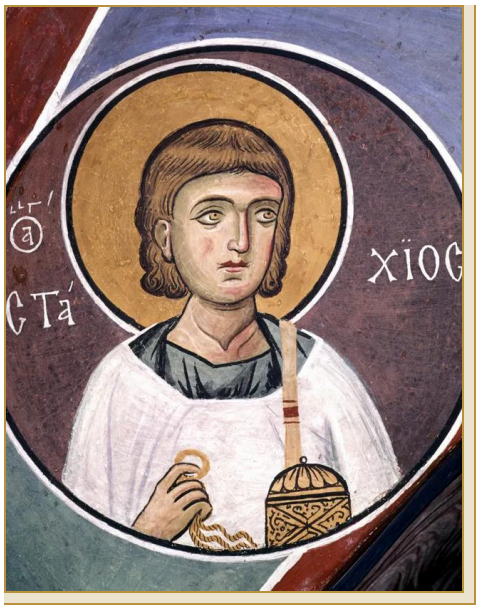

Апостолско прејемство

од светог Стахија, апостола од Седамдесеторице, до данашњих дана

линија апостолског прејемства:

Његово Преосвештенство*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Епископ за народе, по апостолском налогу

1. Свети Стахије, апостол од Седамдесеторице КП

Христос га је послао као једног од Седамдесеторице око 30. године н. е. (Лк. 10:1)
помиње се у Светом писму: свети Павле га поздравља као „Стахија, мени љубазног“ (Рим. 16:9)
први епископ Византије, 38. године н. е.

Ова линија апостолског прејемства протеже се од апостола Стахија, око 30. године н. е., до данашњих дана, што је, закључно са 2026. годином, раздобље од 1.996 година.

Прејемство од светог Стахија до светог Владимира, митрополита московског, следи спискове епископа које воде Цариградска васељенска патријаршија и Руска православна црква: исте спискове по којима Православна црква изводи своје апостолско прејемство од светог Стахија и светог Андреја Првозваног.

Светог Стахија, кога свети Павле поздравља речима „Стахија, мени љубазног“ (Рим. 16:9), Православна црква поштује као апостола од Седамдесеторице; слави његов спомен 31. октобра, заједно са апостолима Амплијем и Урбаном, и убраја га међу Седамдесеторицу апостола, које заједно прославља 4. јануара. Васељенска патријаршија у Цариграду сматра га првим епископом Византије, кога је над том црквом поставио свети Андреј, и ставља га на чело свог списка епископа.

Епископске хиротоније вршене су, од једног епископа до другог, преко цркава наведених испод.

Неки епископи у овој линији поштују се и као свети. Ознаке поред њихових имена односе се само на светост живота. Оне се не тичу ваљаности било које хиротоније: сваки наведени епископ подједнако заузима своје место у прејемству, без обзира на то да ли се поштује као светитељ или не.

Св. Свети: онај кога нека црква јавно поштује као некога ко је живео животом херојске светости и ко је сада са Богом, и чији спомен она слави у свом календару. У раној Цркви свети су признавани акламацијом верних и њихових епископа; касније, формалном канонизацијом у Римокатоличкој цркви и прослављењем у Православној цркви.

Блаж. Блажени: у Римокатоличкој цркви онај ко је беатификован, што је формални корак који претходи канонизацији за светитеља.

К Поштован као свети или блажени у Римокатоличкој цркви.

П Православна црква га поштује као светитеља.

К П Као светог поштују га и Римокатоличка и Православна црква.

Црвено Мученик: онај који је положио живот за веру.

Цркве се не слажу увек око тога ко је светитељ. Једна може да поштује особу коју друга не поштује, а ознаке показују која црква кога поштује.

Цариград

Катедра Византије, касније Цариграда, која за свог оснивача сматра светог Андреја Првозваног, а за свог првог епископа светог Стахија. Патријарси од Онисима, наследника светог Стахија, до Николе II Хрисоверга, у чије је време новокрштеном народу Руси послат први митрополит кијевски.

2. Онисим 54
3. Поликарп I 69
4. Плутарх 89
5. Седекион 105
6. Диоген 114
7. Елевтерије 129
8. Феликс 136
9. Поликарп II 141
10. Атинодор 144
11. Евзоије 148
12. Лаврентије 154
13. Алипије 166
14. Пертинакс 169
15. Олимпијан 187
16. Марко I 198
17. Филаделф 211
18. Кириjак I 214
19. Кастин 230
20. Евгеније I 237
21. Тит 242
22. Дометије 272
23. Руфин I 284
24. Проб 293
25. Свети Митрофан К П 306
26. Свети Александар К П 314
27. Свети Павле I К П *Мученик* 337

28. Јевсевије 339
29. Македоније I 342
30. Евдоксије 360
31. Евагрије 370
32. Демофил 370
33. Свети Григорије Назијанзин КП 379
34. Свети Нектарије КП 381
35. Свети Јован Златоусти КП 398
36. Арсакије 404
37. Свети Атик КП 406
38. Сисиније I 426
39. Несторије 428
40. Максимијан 431
41. Свети Прокло КП 434
42. Свети Флавијан КП *Мученик* 446
43. Свети Анатолије КП 449
44. Свети Генадије I КП 458
45. Акакије 472
46. Фравита 489
47. Евфемије 490
48. Македоније II 496
49. Тимотеј I 511
50. Јован II 518
51. Епифаније 520
52. Антим I 535
53. Свети Мина КП 536
54. Свети Евтихије КП 552
55. Јован III 565
56. Свети Јован IV КП 582
57. Киријак II 596
58. Тома I 607
59. Сергије I 610
60. Пир 638
61. Павле II 641
62. Петар 654
63. Тома II 667
64. Јован V 669
65. Константин I 675
66. Теодор I 677
67. Георгије I 679
68. Павле III 688
69. Калиник I 693
70. Кир 706
71. Јован VI 712
72. Свети Герман I КП 715
73. Анастасије 730
74. Константин II 754
75. Никита I 766
76. Свети Павле IV КП 780
77. Свети Тарасије КП 784
78. Свети Никифор I КП 806
79. Теодот I 815
80. Антоније I 821
81. Јован VII 837
82. Свети Методије I КП 843
83. Свети Игњатије КП 847
84. Свети Фотије П 858
85. Стефан I 886
86. Антоније II 893
87. Свети Никола I КП 901
88. Јевтимије I 907
89. Стефан II 925
90. Трифун 928
91. Теофилакт 933
92. Полиевкт 956
93. Василије I 970
94. Антоније III 974
95. Никола II 984

Кијев

Митрополити кијевски и све Русије, од којих су први послати из Цариграда, до светог Петра, који је митрополитску катедру пренео у Москву.

96. Свети Михаило [П] 988
97. Леонтије 992
98. Јован I око 1008.
99. Теопемпт 1037
100. Свети Иларион [П] 1051
101. Јефрем 1055
102. Георгије 1062
103. Јован II 1077
104. Јован III 1089
105. Никола 1097
106. Никифор I 1104
107. Никита 1122
108. Михаило II 1130
109. Климент 1147
110. Константин I 1156
111. Теодор 1161
112. Јован IV 1164
113. Константин II 1167
114. Никифор II 1182
115. Матеј 1201
116. Кирило I 1224
117. Јосиф 1236
118. Кирило II 1247
119. Максим 1283
120. Свети Петар [П] 1308

Москва

Митрополити и патријарси московски, а од XVIII века, када је Руском црквом управљао Свети синод, архиепископи и митрополити московски, до светог Владимира.

121. Теогност 1328
122. Свети Алексије [П] 1354
123. Свети Кипријан [П] 1381
124. Свети Фотије [П] 1408
125. Исидор 1437
126. Свети Јона [П] 1448
127. Теодосије 1461
128. Филип I 1464
129. Геронтије 1473
130. Зосим 1490
131. Симон 1495
132. Варлаам 1511
133. Данило 1522
134. Јоасаф 1539
135. Свети Макарије [П] 1542
136. Атанасије 1564
137. Свети Филип II [П] *Мученик* 1566
138. Кирило 1568
139. Антоније 1572
140. Дионисије 1581
141. Свети Јов [П] 1587
142. Свети Хермоген [П] *Мученик* 1606
143. Филарет 1619
144. Јоасаф I 1634
145. Јосиф 1642
146. Никон 1652
147. Јоасаф II 1667
148. Питирим 1672
149. Јоаким 1674
150. Адријан 1690
151. Јосиф (Волчански) 1742
152. Платон (Малиновски) 1748

153. Тимотеј (Шчербатски) ... 1757
154. Амвросије (Зертис-Камењски) ... 1768
155. Платон (Левшин) ... 1775
156. Августин (Виноградски) ... 1818
157. Серафим (Глаголевски) ... 1819
158. Свети Филарет (Дроздов) [П] ... 1821
159. Свети Иноћентије (Венијаминов) [П] ... 1868
160. Макарије (Булгаков) ... 1879
161. Јоаникије (Рудњев) ... 1882
162. Леонтије (Лебедински) ... 1891
163. Сергије (Љапидевски) ... 1893
164. Свети Владимир (Богојављенски) [П] *Мученик* ... 1898

Америка

Од Евдокима, хиротонисаног у Москви 1904. године, потоњег архиепископа алеутског и северноамеричког, сваки епископ хиротонисан од онога који је наведен пре њега.

165. Евдоким (Мешчерски) ... 1904
166. Јевтимије (Офијеш) ... 1917
167. Софроније (Бишара) ... 1928
168. Јован Златоуст (Мор-Морено) ... 1933
169. Пери Николаус Седархолм ... 1949
170. Нилс Бертил Александер Персон ... 1971
171. Самјуел Гвидо млађи ... 2004

172.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Свети чин

Рукоположење

17. августа 2008. године, полагањем руку, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсилванија.

Епископска хиротонија

20. априла 2013. године, полагањем руку током служења Свете евхаристије, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, која је тог дана имала сабрање у American Legion Post 16, Слејтингтон, Пенсилванија.

Главни хиротонисатељ

Његово Високопреосвештенство Самјуел Гвидо млађи

Служба

Епископску хиротонију примио је 20. априла 2013. године у оквиру Lutheran Orthodox Church, Inc., у којој је потом служио као архиепископ Епархије западне Северне Каролине. Епископ Бајерс више није повезан с том организацијом.

Доктор теологије (*honoris causa*), звање које је 20. априла 2013. године доделила Lutheran Orthodox Church, Inc.

Сахиротонисатељи

Епископ Бредли А. Варвил

Епископ Мајкл Бајус

Епископ Џејмс Томпсон

Грамате о рукоположењу и хиротонији, са фотографијама хиротоније, приказане су на страници О епископу.

Свети Стахије, зидна слика из 1192. године, црква Панагија ту Аракос, Лагудера, Кипар. Фотографија: Byzantine Institute and Dumbarton Oaks Fieldwork Records and Papers, Dumbarton Oaks, Trustees for Harvard University, Washington, D.C., извор: Wikimedia Commons, предато у јавно добро према лиценци CC0 1.0; исечено и прилагођено по величини у односу на оригинал.